

Krušnohorské divadlo

objekt č. 23 | ul. U Císařských lázní, Teplice

První divadlo v Teplicích vzniklo v prostorách zámku na počátku 18. století. Za jeho zrodem stál kníže František Václav Clary-Aldringen. Přestože do hlediště mohlo usednout téměř 300 diváků, jeho kapacita brzy přestala stačit. Řešením byl až návrh ke stavbě městského divadla.

Původní, novorenesanční budova, na jejímž návrhu se podílel i spoluautor Národního divadla Josef Zítek, vyrostla v letech 1872 až 1874 na okraji lázeňského parku. Měla kapacitu 1000 míst. Teplice se tak staly jedním z prvních měst s kamenným divadlem a se stálými soubory: činoherním, operním a operetním.

Divadlo však svému účelu nesloužilo dlouho: v noci na 1. září 1919 došlo k tragédii. Nočnímu hlídači při obchůzce vypadl hořák z olejové svítilny a požár se rozšířil po celém divadle; budova byla kompletně zničena. Pro Tepličany to byla rána, své divadlo milovali. Přes nepříznivou poválečnou situaci radnice rychle rozhodla o stavbě nového divadla a už dva roky po požáru byla na stole nová koncepce.

Projekt nové budovy vytvořil drážďanský architekt Rudolf Bitzan. Stavba kombinuje prvky klasiky, secese a moderny. Dobové označení divadla jako „město ve městě“ nebylo nadsázkou: budova zahrnuje velký a malý divadelní sál, taneční parket, kino a rozsáhlé restaurační prostory.

Lidé se dočkali znovuotevření budovy v několika etapách. V září 1923 bylo otevřeno kino, na počátku roku 1924 teplický starosta Dr. Walter slavnostně zpřístupnil malý sál a kavárnu a jako poslední bylo otevřeno divadlo samotné, a to operou Richarda Wagnera Mistři pěvci norimberští. Budova patřila k největším a nejmodernějším divadlům v republice. Stále se udržovaly tři soubory, průměrně se zde hrálo šestkrát v týdnu – například Shakespearovy hry, antická dramata i lehké konverzační kusy. Operní soubor nastudoval Mozartovy a Wagnerovy opery, opereta slavila úspěch s Čardášovou princeznou či Cikánským baronem. Právě operetní scéna byla proslulá i za socialismu.

V devadesátých letech bylo divadlo kompletně zrestaurováno; dnes je nepřístupné pouze kino. Funguje zde restaurace s kavárnou; konají se plesy, koncerty a divadelní představení – ovšem pouze v podání hostujících divadel, stálý soubor Krušnohorské divadlo nemá již od roku 1994.